

van haver de desmuntar ja que s'agafava part del terreny on estaven ubicades. Però el seu creador, Josep Pujiula, en *Garell*, les va refer en solitari en un altre indret del municipi, i les va perfeccionar amb el transcurs dels anys. Ara ja fa gairebé mig segle que les va iniciar. Es van ampliar els recorreguts inicials i els laberints interns, per tal de fer les cabanes atractives per a molta gent d'arreu, que en alguns casos arribava a fer desplaçaments de molts quilòmetres per visitar-les, i van ser d'interès per parlar-ne en publicacions especialitzades en arquitectura. Ara novament s'han hagut de desmuntar, en aquesta ocasió per exigències de l'Agència Catalana de l'Aigua, ja que eren a prop de la llera de la riera de Can Sis Rals. Resulta curiós constatar que sovint la llei només és inflexible per a certes persones.

Nous mercats | L'Ajuntament de les Planes d'Hostoles ha promogut el primer mercat del «Trasto», en què hi havia de tot i força, i al qual, com indica el nom de la fira, tots els trastos eren benvinguts. Un elevat nombre de parades es van concentrar per a l'ocasió, i el mercat va ser visitat per molts curiosos i interessats en objectes molt diversos que s'hi trobaven exposats. També s'ha celebrat el primer «Degusta Besalú», mercat on es podia tastar una mostra de cerveses i formatges artesans, al qual, com sol passar en aquests casos, un nombrós públic ha acudit i ha fet ani-

mada la fira. Ara s'ha de veure la continuïtat que tindran aquestes mostres en els propers anys, que tant de bo sigui com esperen els seus organitzadors.

EL GIRONÈS

dani vivern

Un equip de primera | Finalment, el Girona FC no va passar a Primera. Un tres a zero al camp de l'Almeria va posar punt i final a la il·lusió de jugadors i aficionats. Però el camí fins a aquell partit ha valgut la pena. L'equip, en arribar a Girona en el vol de tornada, va efectuar un recorregut per la ciutat fins a la plaça del Vi, i, ja des del balcó de l'Ajuntament, va rebre les mostres de suport de l'afició, de la ciutadania i dels seus representants al Consistori, en un acte improvisat que va reunir més de mig miler de persones. Tothom va tenir la sensació que algun dia potser no tan llunyà es podrà aconseguir l'ascens somiat. Va quedar molt clar que, per als seguidors, el Girona és «un equip de primera». I aquesta temporada l'afició ha merescut una distinció que val tant o més que la pujada a la màxima categoria: el Premi «Jugador número 12», atorgat conjuntament per la Lliga de Futbol Professional i Aficions Unides - AFEPE. Amb una afició com aquesta es pot arribar lluny...

Adéu a Tomàs Mallol | Fa unes setmanes, va morir, als 89 anys, Tomàs Mallol, inspirador i creador del Museu del Cinema, i president d'honor de la Fundació Museu del Cinema-Col·lecció Tomàs Mallol, creada el 1994. Aquesta entitat és un exemple més de com es pot atreure públic i fer grans coses a partir d'una infraestructura en principi modesta, com també és el cas del Museu del Joguet, a Figueres. Sovint, l'experiència demostra que no cal disposar de grans espais ni de grans fanfàries per fer-se un lloc entre els punts d'interès de la ciutadania i dels visitants. Només cal fer les coses bé, i respectar i conservar les que es van fer bé en el passat. La passió per enderrocar i fer *tabula rasa* de tot, massa habitual fa unes dècades, va fer desaparèixer molts edificis i estructures que ara només podem recordar mitjançant imatges d'arxiu. Potser per evitar aquest vici, a Bescanó s'estan plantejant l'arranjament —o reconstrucció de dalt a baix— de l'edifici que durant molts anys fou l'estació del tren de Girona a Olot a la població. És una estructura modesta, ara molt malmesa, però que és un símbol i recordatori d'aquella primera onada d'infraestructures que impulsà la modernitat al nostre país.

Poca fressa i molta endreça | De manera també discreta es va cloure el curs de l'Escola de Música del Gironès amb una jornada de concerts a l'Auditori. Els 800 alumnes participants do-

>> Part de la plantilla de Girona FC en una imatge del making of d'un vídeo promocional.

nen una idea de la tasca docent, també discreta i que segur que mereix més ressò i seguiment, que aquesta entitat porta a terme. Hem passat, sortosament, de ser gairebé uns analfabets en formació musical a tenir un planter cada dia més esponerós de futurs intèrprets en moltes modalitats. Sembla que a Girona ens agrada anar fent feina sense aixecar gaire remor. Hi tenim la mà trencada des de fa segles.

EL PLA DE L'ESTANY

xavi xargay

Un castell | L'honorable president de la Generalitat de Catalunya, Artur Mas, va inaugurar la rehabilitació del Castell de Palol de Revardit, adquirit per l'Ajuntament el 2006, amb un pressupost de més d'un milió d'euros, amb aportacions dels ministeris de Foment i Cultura, de la Generalitat, de la Comissió Europea i de la Diputació de Girona. La restauració va començar el 2010. Guerau Palmada descriu així l'edifici: «L'antic castell medieval de Palol de Revardit fou aixecat en un turonet que domina des de tramuntana el pla de la Banyeta, i controlava l'antic camí que, des de la vall del Terri, s'enfila fins al coll del Puig d'en

Carrer, per davallar cap a Santa Maria de Camós, el poble de Corts i l'inici de la vall de Pujarnol. El castell fou estratègicament situat en un pas estret davant del puig de Mont-rodon i la muntanya d'en Vila, un indret on és del tot obligat creuar el riu Revardit. Dalt del castell, es pot resseguir el curs sinuós del Revardit, que neix a la vall de Biert, als peus de la serra de Pujarnol, i que aboca les seves aigües al Terri». El castell és, ara, un edifici rellepat, d'una bellesa precisa treta d'una superproducció de Cecil B. De Mille, i ha de tenir un paper clau en el procés de dinamització cultural: acollirà un casal per a la gent gran, una sala d'exposicions i un centre d'interpretació del municipi. L'edifici disposa de dues plantes, la torre i un annex amb una coberta. A la planta baixa, s'hi ha habilitat una sala d'exposicions i s'ha creat un accés a l'antiga presó. A dalt hi ha dues sales per a la biblioteca i un local per a la gent gran. S'han renovat els forjats i la coberta, s'ha habilitat un aparcament i s'ha reconstruït la muralla exterior. L'església romànica de Sant Miquel forma part també del conjunt, que ha estat declarat Bé Cultural d'Interès Nacional. El dia de la presentació intervingué l'Esbart Dansaire de Fontcoberta, i la primera exposició que acull és del pintor aragonès Gonçal Tabuena, resident al Pla de l'Estany. Esperem que, vista la testosterona que es gasten al centre de la Península, el castell no hagi de retornar a les seves funcions originals. Sort que el tindrem rehabilitat!

Una fortalesa | Deu anys d'(a)phònica són una mostra fefaent de la «virtut moral per la qual» els d'Alter Sinergies afronten «el perill amb coratge, suport(en) l'adversitat sense depressió». Són deu anys de picar pedra i tirar endavant un projecte honest i valent: el Festival de la Veu, que es desenvolupa a diferents espais de Banyoles, amb actuacions a la Muralla, al Club Natació, al Mirador Joan de Palau i a d'altres espais. Gent com La Troba Kung-fú, Juan Perro o els Manel van passar amb l'entrada de l'estiu per Banyoles. En edicions anteriors hi han actuat, entre d'altres, Christina Rosenvinge, Najwa, Raimon, Pedro Guerra, Maria del Mar Bonet, Lluís Llach, Jorge Drexler, Ariel Rot, Jaume Sisa, Paco Ibáñez i Miguel Poveda. La gent d'Alter Sinergies eren els responsables, des de 2004, de l'Escola Municipal de Música de Banyoles, que ha passat enguany a Joventuts Musicals de Banyoles. En aquests nou anys la tasca de consolidació de l'Escola i de les diferents activitats culturals ha estat notable.

«Una pica a Flandes» | O millor, a París. Em recorda el meu nebot que parli d'Operetta. La companyia banyolina Cor de Teatre s'ha instal·lat a París, al prestigiós Teatre Antoine, situat al bulevard d'Estrasburg. Posteriorment a l'estada a París, a partir del novembre, iniciarà una gira europea que s'allargarà fins al mes d'abril de 2014 amb més de 80 actuacions a França, Suïssa i Alemanya.

>> Foto promocional de la Troba Kung-Fú canta al Drac.

